

RECHTSPRAAK

Bereiden en bezorgen van kant-en-klare maaltijden voor onmiddellijke consumptie klant, vallen niet onder 'gemaksvoeding', maar onder (contract)catering.*Feiten*

VLEP is het bedrijfstakpensioenfonds voor de bedrijfstak Vlees, Vleeswaren, Gemaksvoeding en Pluimveevlees. Voor VLEP geldt sinds 1956 een verplichtstelling als bedoeld in (thans) de Wet BPF 2000. Food Connect is een op 19 januari 2001 opgerichte onderneming die zich bezighoudt met hoofdzakelijk het bereiden, samenstellen en leveren van maaltijden aan particulieren en (cliënten van) (zorg)instellingen. In 2013 heeft VLEP onderzoek gedaan naar de bedrijfsactiviteiten van Food Connect, die op dat moment voor haar werknemers een eigen (collectieve) pensioenregeling bij een pensioenverzekeraar had. Bij brief van 31 oktober 2013 heeft VLEP vervolgens aan Food Connect medegedeeld dat zij van mening is dat Food Connect valt onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling VLEP, zoals gedefinieerd in nr. 1.6. VLEP heeft Food Connect nota's gezonden ter zake van – volgens VLEP – door Food Connect over de periode januari 2010 t/m december 2015 verschuldigde achterstallige pensioenpremies tot een totaalbedrag van € 1.592.841,81. Sinds 1 juli 2014 is Food Connect aangesloten bij Stichting Pensioenfonds Horeca & Catering (hierna: PH&C). De kantonrechter en het hof hebben de vordering van VLEP afgewezen.

Advocaat-generaal (Assink)

De A-G concludeert als volgt. Onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling VLEP vallen ook kant-en-klare maaltijden als gemaksvoeding, waar deze – kort gezegd – fabrieksmatig zijn geproduceerd, de producent deze niet 'ter onmiddellijke consumptie levert', en deze door middel van conservering 'klaar voor gebruik' zijn. Daarbij denkt hij bijvoorbeeld aan de maaltijden die nu al een flink aantal jaren in de supermarkten te vinden zijn, gekoeld of ingevroren achter transparante deuren in daartoe bestemde vakken. Een producent van (vooral) zulke maaltijden valt in een andere categorie dan de categorie waarin een producent van maaltijden zoals Food Connect valt.

Food Connect produceert weliswaar op relatief grote schaal – wat hij korthedshalve maar even noemt – kant-en-klare maaltijden, maar zij houdt zich hoofdzakelijk bezig met het leveren van niet-fabrieksmatig bereide en samengestelde maaltijden aan particulieren en (cliënten van) (zorg)instellingen met inachtneming van de specifieke wensen van die klanten, waarbij (het grootste deel van) de door Food Connect dagelijks afgeleverde maaltijden (te weten: in een 'tafeltje-dek-je' vorm) bestaan uit etenswaren die bedoeld zijn om onmiddellijk

na levering te worden gegeten, en niet om te worden bewaard tot een later tijdstip.

Food Connect heeft, gelet ook daarop, (veel) weg van een (contract)cateraar. Zij het een die de betreffende maaltijden in eigen huis produceert en vervolgens conform bestelling aflevert bij de genoemde particulieren en (cliënten van) (zorg)instellingen, niet een die de betreffende maaltijden bereidt waar deze vervolgens ter plekke ook worden uitgeserveerd aan of kunnen worden 'afgehaald' door de consument. Aldus valt Food Connect logischerwijs onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling PH&C, waarmee strookt dat zij sinds 1 juli 2014 is aangesloten bij de PH&C; althans eerder dat, dan dat zij valt onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling VLEP.

Dat Food Connect wellicht geen 'standaardcateraar' kan worden genoemd (in de zin van een cateraar die maaltijden ter plekke van de bereiding uitserveert, aldaar de tafels weer afruimt en schoonmaakt, enzovoort, voor zover dat een standaardcateraar typeert), en dat dit geval gelet op de onderhavige bedrijfsactiviteiten van Food Connect wellicht wat meer grijstinten kent waar het gaat om de afbakening tussen toepasselijkheid van de Verplichtstelling PH&C of de Verplichtstelling VLEP dan in geval van zo'n standaardcateraar, is hier niet bepalend. Food Connect is evenmin een 'standaardproducent' (of -'groothandel') van gemakvoeding als beschreven in de Verplichtstelling VLEP (en art. 1 van de CAO voor de Gemakvoedingindustrie 2014-2015 of opvolgers daarvan), en de vraag of een bepaald bedrijf al dan niet onder een bepaalde verplichtstelling valt, is wel vaker een kwestie van uitleg.

Oordeel

De Hoge Raad oordeelt als volgt. De Hoge Raad heeft de klachten over het arrest van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van dat arrest. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie art. 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 17-07-2020

ECLI: ECLI:NL:HR:2020:1282

Zaaknummer: 19/01105

Rechters: G. Snijders, H.M. Wattendorff en F.J.P. Lock

Advocaten: H.J.W. Alt en P.S. Kamminga

Wetsartikelen: VLEP en